

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

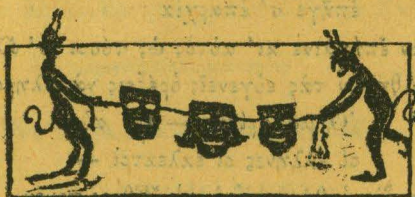
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Μπήκαμε στὸ καρναβάλι,
χόρευε, μωρὲ Μαρῆ,
τώρα θὰ ξανάφουν μπάλοι
κι' ἑκατὸ λογιῶν χοροί.
Τώρα μέτα στὶς ἐλπίδες
τῆς τραγῆς κληρονομίας
ἔχονται κι' ἡ προσωπίδες
νὰν τὸ χάσουμε μὲ μίας.

Τώρα μέσα στοὺς παράδες,
τώρα μέσα στὴ χαρὰ,
ἔχονται κι' οἱ μασκαράδες,
ἔρχονται καὶ τὰ νερά.

Τώρα πῶς χονται στερλίνες
νὰ βιφθεῦν μὲ τὸ σακκί,
ἤλθανε γιὰ τοὺς σωλῆνες
δεκατρεῖς μηχανικί.

Μωρὲ Κούταβε σταμάτα
καὶ μᾶς ἔφαγες τὸ μάτι!

Μπήκαμε στὸ καρναβάλι
τὸ πρελλὸ τὸ πανηγύρι,

πῶχουν πέρασι μεγάλη
τῶν χορῶν οἱ ποδογῦροι·
καὶ γλιστροῦνε στὰ παρκέτα
τῶν μοδέρνων αἰθουσῶν,
ἄλλες μὲ τὴν ἐτικέτα
κι' ἄλλες ἔτσι, σὰ ν φ α σ ὀ ν.

Μπήκαμε στὸ καρναβάλι, μπήκαμε στὸ κομφετί·
κι' ὅμως εἶμαι νὰ κρεπάρω πεῦ δὲν ξεύρω διατί,
εἶδησις ἀπὸ τὴ Λόντρα δὲν ἀκούστηκε καμμία,
πόσο μερτικό μου πέφτει ἀπὸ τὴν κληρονομία.

Κι' εἶναι φοῦρκα, βρὲ Μαρῆ,
ὅσο θέλεις φοβερή,
νᾶσαι τέτοιος κληρονόμος καὶ γιὰ Κροῖσος νὰ περνᾷς
κι' ἐντοσούτω νὰ πεινᾷς!

Μπήκαμε στὸ καρναβάλι· στάς ἡμέρας τῆς χαρᾶς·
κι' ὅπου βλέπεις νᾶνε μπάλας, ἔμπνε Μαρῆ καὶ βούτα·
Τώρα πιά στὴν ἐποχή μας, γιὰ νὰ γίνῃς μασκαράς
δὲ χρειάζεται μπαρμποῦτα!

Μπήκαμε στὸ καρναβάλι, μπήκαμε στὸ ντομινὸ·
ἦλθ' ἡ ὥρα νὰ χορέψω μὲ τὸ κάθε ἀγγελουδί·
ἔχ! ποτέ μου δὲν ξεχνῶ τὸ χορὸ τὸν περσινὸ
στὸ σαλόνι τοῦ Καλλούδη!

Μπήκαμε στὸ καρναβάλι κι' εἰς ἡμέρας εὐθυμίας,
π' ἀφ' τὸν οὐρανὸ θὰ πέσῃ κομφετί κληρονομίας
νὰ στολίσῃ τὰς γαστέρας τῶν θνητῶν τῶν εὐδαιμόνων,
μέχρι τέλους τῶν αἰώνων!

Μπήκαμε στὸ καρναβάλι, ἀς εὐτραπισθοῦν οἱ δρόμοι
νὰ περνεῦνε μασκαράδες οἱ μεγάλοι κληρονόμοι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

415341Φ30059

- "Ολοι σας μικροί μεγάλοι,
όλοι πέσετε στο μπάλο,
γιατί τέτοιο καρναβάλι,
δὲ θὰ μᾶς πιτύχη ἄλλο !

==

Τί νὰ σκέπτεσαι, βρέ χάχα π' οὔτε μιὰ δὲ βγάνεις λέξι;
Βρέθηκ' ἡ κυβέρνησί σου μ' ἑκατὸν τριάντα ἔξη·
κι' ὅ,τι βέβαια ζητήσης θάχης ἀφ' τὸ Μομφερράτο·
τὸ λοιπὸν τί συλλογίζεσαι κι' ἔχεις τὸ κεφάλι κάτω ;
Τί πενσάρεις βρέ γουρῶνι ;
Τί πενσάρεις βρέ μπαρόνο,
πῶχεις ἓνα μελιοῦνι
ἀπὸ διάφορα τὸ χρόνο ;

==

Μ. — Βρέ Γιάννη, στήν ἀγάπη μας, δὲν ξέρεις φουρκα ποῦχω
ὅταν σ' ἀκούω νὰ μὲ λὲς ἑκατομμυριοῦχο·
ποῦνε μωρὲ τὰ τάλαρα ; ποῦν ἡ κληρονομίες,
ποῦμε τρεῖς μέρες νηστικός κι' ἔχω λειποθυμίες ;
Κι' ἐγὼ τὸν εὐεργέτη μας εἰλικρινὰ τὸν κλαίω
κι' ἅγια ἡ ψυχούλα του κάθε μομέντο λέω,
ἀλλὰ καθὼς τὸ ἔννοεῖς καὶ σὺ καλλιτερά μου,
πῶς θέλεις ἔτσι νὰ χαρῶ
καὶ ν' ἀρχινήσω τὸ χορὸ
ἀφοῦ δὲν πῆγε τίποτις ἀκόμη στ' ἀντερά μου ;

==

Γ. — Βρέ Μαρή π' ἀναθεμά σε
τ' εἶν' ἐτεῦτα ποῦ μοῦ λὲς ;
εἶν' ἀνάγκη νὰ φοβᾶσαι
καὶ νὰ κάθεσαι νὰ κλαῖς,
π' ἀπὸ μιὰ στιγμή στήν ἄλλη
σὲ στερλίνες θὰ βρεθῇς
νὰν τίς τρῶς μὲ τὸ κουτάλι
ὅσο ποῦ νὰ βρεθῇς ;

==

"Ελα βρέ Μαρή, στὸ νου σου, παλαβὸ νὰ μὴ σὲ ποῦν·
δὲν ἀκούς π' ἀρχίζουν, τώρα κι' οἱ Ῥωμηοὶ νὰ μᾶς χτυποῦν
καὶ μὲ κόλπο τεχνικό
νὰ γυρεύουν μερτικό ;

Δὲν ἀκούς ποῦ γνώμην ἔχουν οἱ λαμπροὶ μας κυβερνήτες
ὅλο κάτι νὰτσιμπήσουν κι' ἀπ' αὐτὶς τίς τηγανίτες.
Δὲν ἀκούς ποῦ μοῦ γυρεύουν τὴν κληρονομιά νὰ δώκω

— καὶ νὰ πέρνωμε τὸν τόκο —

γὰ νὰ γίνουμε βαπόρια καὶ καράβια ζηλευτὰ
νὰ βγοῦμ' ἐν καιρῷ πολέμου νὰ ψαρεύουμε μ' αὐτὰ.

==

Κι' Καβαζίας, βρέ Μαρή, ὁ τῶν ἀρχαιοτήτων
ζηλεύσας τὴν ἀνταύγειαν αὐτῶν τῶν ἀμετρήτων,
ἀνασκαφὰς ἐπρότεινε νὰ κάμουμε στὸν Πρόνον
νὰ βγάλουμ' ὅξυ κόκκαλα ἐπιφανῶν προγόνων.
'Αλλὰ κι' ἐγὼ θ' ἀποκριθῶ σ' αὐτοὺς σοὺς προκομένους
ποῦ μᾶς ἐζάλισαν μ' αὐτὰ,
πῶς τοῦ Βαλλιάνου τὰ λεφτὰ
χρειάζονται γιὰ ζωντανούς κι' ὄχι γιὰ πεθαμένους·
καὶ τέλος πάντων πῶς ἐμεῖς ἐτεῦτους τοὺς παράδες,
ἀβάκα δὲν τοὺς βάλλαμε μὲ τοὺς καλαμαράδες.

==

Κανένas ἀπὸ τοὺς Ῥωμηοὺς τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
δὲν ἤλπιζε ν' ἀκούσῃ
πῶς ἓνας τέτοιος θησαυρὸς, πῶς τέτοια εὐτυχία
ἐπῆγε σ' ἐπαρχία
καὶ δὲν ἐπήγαινε κι' αὐτὸς ὡς τόσοι κι' ἄλλοι τόσοι
τῶν Ἀθηνῶν τὰς εὐγενεῖς ὁρέξεις νὰ πληρώσῃ.
Ὁ μακαρίτης — λὲν αὐτοὶ
οἱ Ἕλληνες οἱ ἐκλεκτοὶ —
κανένα δὲν ἠσθάνετο διὰ τὸ Ἔθνος πόνον.
Διότι ἔθνος κατ' αὐτοὺς εἶν' ἡ Ἀθῆνα μόνον !

==

Καὶ τέλος πάντων, βρέ Μαρή, πρέπει νὰ ὑποθέσῃς
πῶς εἶναι λίαν κρίσιμος ἡ σημερινή μας θέσις
καὶ δηλαδὴ ὀφείλομεν νὰ γένουμε μπουκουνία
ἂν ἐρθοῦν νὰ μᾶς πάρουνε αὐτὰ τὰ μελιοῦνιχα.

Μ. — Πρὸς τὸ παρὸν οὐδέτερον ἐμένα νὰ μ' ἀφήκῃς·
δὲν ἔχομεν καθέκαστα περὶ τῆς διαθήκης
καὶ συνεπῶς βρέ Γιάννη,
ἔτσι στὸ βρόντο νὰ μιλῶ, νομίζω πῶς δὲν κάνει·
κι' οὔτε ποῦ θέλω νὰ μὲ λὲς ἑκατομμυριοῦχο,
ἐνόςφ βρίσκομαι μ' αὐτὸ τὸ ψυρξιασμένο ροῦχο.

==

"Ἀρσε νὰν τὰ πάρουμε τὰ μελιοῦνιχα πρῶτα
κι' ὕστερα γιὰ τὴ γνώμη μου ἂν δὲ βαριέται ρῶτα.
"Ἀς ἔλθῃ τὸ κεφάλαιο στήν κατοχή μας ὅλο,
κι' ὕστερα τὸ δανειζοῦμε στὸ Ἔθνος γιὰ τὸ στόλο.
Γιατὶ νὰ φαίνεσαι κακὸς, μωρὲ καυμένε Γιάννη·
μὴν ἐμποδίζῃς τὸ Ῥωμὸ λογαριασμούς νὰ κάνῃ.
"Ἀς ἐρθῇ πρῶτα ὁ παρὰς νὰ σταματήσ' ἡ πείνα,
κι' ἀμὰ λογαριαζώμαστε, ποῦ λὲς, μὲ τὴν Ἀθῆνα.

==

Γ. — Πῶς βλέπεις τὰ πολιτικά ;

Μ. — Δυσάρεστα βρέ Γιάννη·
ὁ Μομφερράτος τίποτα δὲν θέλει νὰ μοῦ κάνῃ.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γιὰ παύσεις καὶ διορισμοὺς ἀπείρους τῶχ'ω γράψει
μὰ ἐκείνος δὲν τὸ ἐννοεῖ κανέναν· νὰ πάψῃ.
Καὶ δηλαδὴ φαντάζεσαι τί φουρκα εἶν' ἐτούτῃ,
αὐτὸς στῆς κυβερνήσεως νὰ βρίσκεται τὰ πλούτη
κι' ἐμᾶς ποῦ τὸν λατρεύουμε κι' ὅπου τὸν ἐστιμάrouμε
νὰ μὴ μᾶς εἶνῃ δηλαδὴ τοιγάρο νὰ φουμάrouμε!

==

Συνεδριάζουν ὁμαλῶς τοῦ Ἔθνους οἱ πατέρες
κι' ἐπάψαν ἢ μετὰφρασες κι' ἐπάψαν ἢ φοβέρες·
καὶ μόνον ἡ Σταφιδικὴ εὐρίσκεται σ' ἀντάρρα
κι' ἐξαίφνης ἐμετάθεσε τὸ φίλον μου τὸ Ντάρρα
καὶ λυπημένους βέβαια πολὺν καιρὸ θὰ μένω
ποῦ χάνω τέτοιο γείτονα καλὸ κι' ἀγαπημένο.

Γ. — Πῆγες καθόλου, βρέ Μαρῆ, νὰ ἰδῇς τὸ Βινιεράτο ;
Μ. — Γ. ' αὐτὸ θὰ κουβεντιάσουμε τὸ ἄλλο τὸ Σαββάτο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΠΑΠΠΑΜΕΝΤΕ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Ἰδοὺ καὶ πάλιν ὅπου σήμερον κατὰ τὰς ὑποσχέσεις μου
σπεύδω ἀσμένως ἵνα ἀπονείμω ἐν ὀλίγοις τὰς ὀλοφύχους εὐ-
χαριστίας μου πρὸς τὸν μεγάλθυμον λαὸν τῆς Κεφαλληνίας
διὰ τῆς σεβαστῆς ἐφημερίδος τοῦ ἀξιοτίμου καὶ εἰλικρινεστά-
του φίλου μου Κυρίου Γεωργίου Μολφέτα.

Καὶ ἐν ἀρχῇ ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν φίλον μου αὐτόν,
ὅστις ἄνευ συμφέροντος οὐδενὸς ἢ ἀμοιβαίας μου ὑποχρεώ-
σεως ἠθέλησεν αὐθορμήτως ὑπὸ τῶν ἀγλαῶν καρπῶν τῆς ἀ-
ληθείας ὅπως διαφωτίσῃ τοὺς ἀναγινώσκοντας τὴν θαυμα-
τουργὸν δημοσιογραφίαν του καὶ ἐξυμνήσῃ τὴν μικράν μου
αὐτοδίδακτον ἱκανότητα πολὺ περισσότερον τῆς ἀξίας αὐτῆς
διὰ τε τὴν πρὸς ἐμὲ ὑπερβάλλουσαν καλωσύνην του καὶ ἐγ-
κάρδιον φυλικὴν ἀγάπην διὰ τὴν ὁποίαν τὸν χιλιευχαριστῶ
καὶ ἔσομαι διὰ παντὸς εὐγνώμων.

Ἀκολουθῶς δὲ στρέφωμαι πρὸς μόνον καθὼς προεῖπον τὸν
μεγάλθυμον καὶ ὑπερήφανον λαὸν τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος μου
Κεφαλληνίας καὶ μεθ' ὅλας τὰς διανοητικὰς δυνάμεις μου δὲν
ἀνευρίσκω λόγους καταλλήλους τοῦ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπερί-
γραφτον ἀγάπην καὶ τὸν ἀκατανόητον ἐνθουσιώδη σεβασμὸν
ἅπερ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ, μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν καὶ τοῦ
δικαστηρίου ἀθωωτικὴν ἀπελευθέρωσίν μου, συναισθανόμενοι
τὸ ἄδικον ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀρκούντως κατετυραννήθη ἐπὶ δε-
κάμηνον χρονικὸν διάστημα· καὶ παρακολουθοῦντες με μέχρι
τέρματος ὡς μέγας χεῖμαρρος πολυταράχου καὶ τρικυμώδους
ἀνθρωποπαλάσσης.

Δι' ὧν σὰς προσφέρω εὐχαρίστως μυριάκις τὰς παρὰ τοῦ
Ἵψίστου Θεοῦ εἰχὰς καὶ εὐλογίας μου πρὸς τὴν παροῦσαν
καὶ τὴν μέλλουσαν αἰώνιον ζωὴν τῆς οὐρανίου Βασιλείας του
διακρινόμενος καὶ φύσει ὑπέρτερος ὅλων τῶν ἐπὶ γῆς λαῶν
τῆς ἀνθρωπότητος.

Δὲν δύναμαι μεγάλθυμε λαὲ τῶν Κεφαλλήνων,
ἢ νὰ σὲ πῶ ἀνώτερον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων·
οὔτε καὶ λόγους ἀρκετοὺς ἔχω νὰ σοῦ ἐκφράσω
διὰ τὰ ὅσα μ' ἔκαμες καλὰ νὰ δοκιμάσω.

Γιὰ μένα τὸν εἰλικρινῆ φίλον σου ἱερέα
π' ἀνύψωσες ἀτρόμητος περήφανη σημαία.
Κι' ἀδίκως αἰσθανόμενος τὴ μαύρην φυλακὴν μου,
ἐνθουσιώδης μ' ἀκλουθᾷ στὴν ἐλευθέρωσί μου.

Εὐγνώμων καὶ ὑπόχρεως θὲ νὰ σοῦ εἶμαι πάντα
ποῦ μ' ἐβοήθησες πολὺ στὰ θλιβερά συμβάντα.
καὶ γιὰ τὴν ἀπερίγραφτον δόξα τιμὴ κι' ἀγάπη
ποῦ πᾶσα δύναμις ἐχθροῦ τελείως ἀνέτράπη.

Ἄν φαίνομαι ἀνίκανος γιὰ νὰ σὰς ἀνταμείψω
ὅμως τὰς καλωσύνας σας οὐδέποτε θὰ κρύψω,
κι' ἐν ὅσῳ ζῶ σὲ τούτῳ τὸν κόσμῳ θὰ κηρύττω
πῶς ὅτι ἐφωναῖε τοῦ Παππαμέντε ζήτη.

Ὅταν ἐσβέσθη κατ' ἐμοῦ ψευδὴς κατηγορία,
κι' ὅταν ἐβγῇκα λεύτερος μαζὺ μὲ τὴν κυρία
καὶ μὲ τὸν ἄλλο τὸν παππᾶ Πολλάτον Ἰωάννην,
ποῦνε κοντὸς καὶ στρουπουλὸς ὡσὰν καυχιᾷς κοπάνι.

Εὐχαριστῶ τὸν Πρόεδρο τὸν κύριο Πρινάρη
ποῦ πῆγε μὲ τὸν κώδωνα τ' αὐτῆς μου νὰ μοῦ πάρῃ.
Συνέδρους τε καὶ ὀρκωτὰς καὶ δικηγόρους πέντε
πώβγηκανε μὲ τὸ σπαθὶ ὑπὲρ τοῦ Παππαμέντε.

Εὐχαριστῶ καὶ τὸν Εὐδιᾶ καὶ τὸν Καβαλιεράτο
Καππάτον, Μαυροκέφαλον καθὼς καὶ Δελλαπόρτα
ποῦ μᾶς ὑπερασπίσανε γι' αὐτὸ τὸ ἀπαράτο
καὶ γιὰ τοὺς τρεῖς ἀνοίξανε τῆς φυλακῆς τὴν πόρτα.

Θερμὰ εὐχαριστάρια κάνω καὶ τοῦ Μολφέτα
ποῦ μὲ τὴν παγκοσμίαν του ἐφημεροτρομπέτα
σ' ὅλον τὸν κόσμον ἔκαμε νὰ φθάσῃ τ' ὄνομά μου
κι' ἐπίσης καὶ τὰ ἔργα μου τὰ καλλιτεχνικά μου.

Εὐχαριστῶ γενναῖοι μου πολῖτες καὶ χωριάτες
ποῦ ζῆτω μὴ φωναῖετὲ σὰ Λεζαντοῦ παράτες
κι' ἐπίδειξη μ' ἐβγάλετε μ' ὀχλοδοῇ μεγάλη
στὸ μπουλεβάρ, τὴν ἀγορὰ καὶ σ' ὅλο τ' ἀκρογιάλι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Κι' ἐπιθυμῶ αἰώνια ἐξ ὅλης μου καρδίας
να ἔχετε παρὰ Θεοῦ εὐχὰς καὶ εὐλογίας
μέθ' ἡμῶν παντοσὶν τῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ του
κι' ἀθάνατοι νὰ ζήσετε ὑπὲρ παντός λαοῦ του.

Καὶ πάλιν σὺς εὐχαριστῶ γενναῖοι μου λεβέντες
Σπυριδῶν ἱερεῖς Μακρῇ τούτέστιν Παππαμένετες.

ΑΝΡ' ΠΑΝΤΡΟΣ

(Ἀφιεροῦται στὴ μάνα μου)

Τώρα με τῆς ὕλης τὸν πολιτισμὸ
καὶ τῆς ἐποχῆς μας τὸν ἐγωϊσμὸ
μέ τὴν ἀθρησκεία ὅπου κυβερνᾷ
τὰ ἀνθρώπια μας κι' ἄθλια τωρινά.

Ὅπου ἡ γυναῖκες τσ' ἄντρες τους ξυλίζουνε,
ποῦ οἱ ἄντρες εἶναι ν τ ἰ κ α ρ τ ὸ ν φ ἰ γ ο ὕ ρ α
κι' ὅπου σὰν φτωχύνουν τότες τοὺς ξορίζουνε
γιατὶ δὲν τοὺς φέρνουν λούσα καὶ φαοῦρα.

Ὅπου τὰ παιδιὰ μας πλέον δὲν σκοτίζονται
ἂν τὰ γονικά τους 'δῶ κι' ἐκεῖ γκρεμίζονται
κι' ὅπου - φοβερῶτατον - τοὺς ἀρνιῶνται ἀκόμα
τὸ στερνὸ τὸ φίλημα καὶ τοῦ χάρου στρῶμα.

Ὅπου γιὰ τὸ χάρο λέν συ γ χ α ρ η τ ῆ ρ ι α
καὶ γιὰ τσ' ἀτιμίες φάλλουν ν ι κ η τ ῆ ρ ι α.
Τώρα ποῦ κι' ἡ νόνες εἶν ξεμπουρισμένες
καὶ ἡ Σαμαρίτιδες μυριοπαينهμένες.

Κι' ὅλες στῆς ἀγάπης ντένουνε τ' ἄγκίστρι
ὥστε καὶ τὸ πλεῖο χοντρὸ κόβεται καπίστρι.
Ἄφησέ με μάνα, μὴ μοῦ ματαπήξ
« Δὲν θὲ νάρτη ἡ ὥρα γιὰ νὰ παντρευτῆς ».

Ἄφησέ με ἀνύπαντρος νὰ πεθάνω πλειὰ
ἐλαφρὸ νὰ ἔχω σίγουρα κεφάλι
νὰ φορήσω κάλλιο μὲς σὲ μιὰ σπηλιὰ
ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει πλειὰ θερμὴ ἀγάλη.

Προτιμῶ καλόγηρος κι' ἀσκητῆς νὰ γίνω
παρὰ μὲς τῇ στράτα καὶ νεκρὸς νὰ μείνω
καὶ γιὰ τοῦτο ἀνύπαντρες, ἔρμο ἀφηρετέ με
κι' ἀπὸ τὸν κατάλογο πλέον σβύσετέ με.

Μισογόννης.

Η ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝ. ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗΣ

Κυρ. ΔΑΡΑ.

Πολὺ συνεκίνησε τὴν κοινωνίαν τοῦ νομοῦ μας ἡ
αἰφνιδικὰ μετὰθεσις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σταφιδικῆς
τραπέζης κ. Δάρα. Ἐὰν ἐπιμείνῃ ἡ γενικὴ διεύθυν-
σις διὰ τὴν μετὰθεσιν αὐτὴν, πολὺ θὰ ἀδικηθῇ ἡ
Κεφαλληνία διότι δὲν τὸ νομίζομεν τόσον εὐκόλον
νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ κ. Δάρας.

Δικαίῳ τῷ λόγῳ καταβάλλεται πᾶσα ἐνέργεια πρὸς
ἀναστολὴν τῆς μετὰθέσεως καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ λη-
φθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ διαμαρτυρίαι μας.

== x x x x ==

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μεγαλοπρεπὲς τῷ ὄντι μνημόσυνον ἐγένετο ἐν τῇ πόλει
Ληξουρίου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὑπὲρ ἀναπαύ-
σεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου ἡμῶν εὐεργέτου Παναγῇ Βα-
λιάνου.

Παρήσαν καὶ αὐτὸ ὅλοι οἱ ἱερεῖς τῆς πόλεως καὶ πλῆθος
ἄπειρον.

Λαμπρὸν δ' ἐπιμνημόσυνον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ κ. Θ.
Κουρούκλης καθηγητής.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ
ἀοιδίμου ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Δωριᾶ ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν
μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ τοῦ νεκροταφείου.

— Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν εὐκρινῶς τὸν διευ-
θυντὴν τοῦ Ἰταλικοῦ θιάσου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μελο-
δράματος « Οἱ Παληάτσαι ». Ὅλοι ἀνεξαίρετως εἰ ἡθοποιεῖ
παίζουν ἄριστα ; Ὁ χορὸς τέλειος. Νομίζομεν ὅτι τὸ φιλό-
μουσον κοινὸν δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ πλέον κανέν παράπονον.

Ἐτοιμάζονται ὁ « Φρά Διάβολος » καὶ ἡ « Μπερέ ».

— Οὔτε τὰ διαδιδόμενα, οὔτε τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὰς
Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας περὶ διαθήκης Βαλιάνου εἶναι πρόωρα.
Ὅλα εἶναι ὑποθέσεις. Ἀντίγραφον ἀληθὲς τῆς διαθήκης θὰ
ἔχωμεν τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα ὅπῃ θὰ δημοσιεύσωμεν.

— Παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ἡ εἰς Σπαρτιά
διασχέδασις δὲν γίνεται ἐνεκεν πένθους διὰ τὸν ἀγαπητὸν εὐ-
εργέτην καὶ συνδημότην αὐτῶν.

ΙΧΘΥΟΚΟΛΛΑ ΑΡΙΣΤΗ !

Γίνεται γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι εἰς τὸ ἐν Ἀργο-
στολίῳ τῆς Κεφαλληνίας Εργοστάσιον τῶν κ.κ. Σαμ-
μουτ καὶ Μπαλέστρα, κατασκευάζεται, ὑπὸ Εὐρωπαϊ-
ων τεχνιτῶν ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος, ἰχθυόκολ-
λα ἀρίστης ποιότητος, πλεονεκτεῖ δέ, ὡς ἐκ τοῦ ξη-
ροῦ κλίματος, ὅλων τῶν ἄλλων. Καὶ πωλεῖται χον-
δρικῶς εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς καὶ μὲ πᾶσαν
ἐφικτὴν εὐκολίαν τοῖς ἐμπόροις.

ΙΑΚΩΒΑΚΕΙΟΣ

ΑΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ